

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 889/2025
18.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милићевића, поднетом против правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 02.02.2023. године и правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 15.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1110/25 од 12.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милићевића, у делу у којем је поднет против правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 02.02.2023. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблаговремен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милићевића, у делу у којем је поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 15.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1110/25 од 12.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 02.02.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године која ће се извршити тако што ће је окривљени идржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и упозорен је окривљени да уколико једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора и на новчану казну у износу од 500.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у ратама, а најдуже у року од 1 (једне) године, од дана правноснажности пресуде и одређено је да уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити 1 (један) дан затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци, а уколико окривљени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне

сразмерно заменити казном затвора, а уколико окривљени исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити.

Истом пресудом окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 15.04.2025. године одбијена је као неоснована молба браниоца окривљеног АА, да се утврди релативна застарелост извршења казне затвора у трајању од 1 (једне) године, на коју је окривљени осуђен пресудом Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 02.02.2023. године, правноснажна истог дана, а којом пресудом је одређено да ће окривљени наведену казну затвора издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1110/25 од 12.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 15.04.2025. године.

Против наведене правноснажне пресуде и правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Милићевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и донесе пресуду којом ће у целини укинути побијану пресуду и решења и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду или да преиначи у целини првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку, у корист окривљеног АА.

Врховни суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен, у делу у којем је поднет против правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 02.02.2023. године, док је у делу у којем је поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 15.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1110/25 од 12.05.2025. године, неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2., члан 483. и члан 485. став 4.)

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74. члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП) учињених у првостепеном и жалбеном поступку, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Наведени рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Из списка предмета се утврђује да је правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 02.02.2023. године окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. Кривичног закона и осуђен на казну затвора у трајању од 1 једне године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора и новчану казну у износу од 500.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у ратама, а најдуже у року од једне године, од дана правноснажности пресуде.

Након објављивања пресуде, странке – јавни тужилац Првог ОЈТ у Београду, окривљени АА и његов бранилац, адвокат Александар Цвејић, одрекле су се права на изјављивање жалбе и пресуда је постала правноснажна на дан објављивања - 02.02.2023. године.

Имајући у виду наведену процесну ситуацију, Врховни суд налази да у конкретном случају окривљени против пресуде против које је поднео захтев за заштиту законитости није користио редовни правни лек, што сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП представља један од услова под којим окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, па је захтев браниоца окривљеног АА, у делу у коме је исти поднет против правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 02.02.2023. године, оцењен као недозвољен.

Надаље, према стању у списима предмета - повратници, окривљени АА је решење Апелационог суда у Београду Кж2 1110/25 од 12.05.2025. године примио 22.05.2025. године, па је последњи дан рока од 30 дана за подношење захтева за заштиту законитости истицао протеком дана 21.06.2025. године (субота - нерадни дан), односно протеком првог наредног радног дана 23.06.2025. године.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Милићевић захтев за заштиту законитости поднео непосредно у суду дана 24.06.2025. године, а што произилази из службеног печата Врховног суда, дакле након протеча рока од 30 дана за подношење овог ванредног правног лека, који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у делу у којем је поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 1094/22 од 15.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1110/25 од 12.05.2025. године, одбацио као неблаговремен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у ставу I и II изреке решења, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) и 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић